

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
BD. OCTAVIAN GOGA, NR.2, TRONSON I, SECTOR 3
BUCUREȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

19 MAR 2026

Destinatar:
SINDICATUL POLITISTILOR
DIAMANTUL
sector 4, București, STR. IENACHITA
VACARESCU, nr. 17A, et. PARTER,
ap. 1

DOSARUL NR. 1685/2/2023

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: obligația de a face
Complet: completul nr.5 ncpc

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 1501/2025 DIN DATA DE 18 Martie 2025

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1501/2025, pronunțată la data de 18 Martie 2025, de către ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PRESEDINTE
(ștampilă)

MAGISTRAT ASISTENT,

L.Ț. 12.03.2026 15:49:02, nr. comunicare: 2 din 2

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr. 1501

Dosar nr. 1685/2/2023

Ședința publică din data de 18 martie 2025

Președinte:	Gheza Attila Farmathy	- judecător
	Alina-Irina Prisecaru	- judecător
	Carmen Mihaela Voinescu	- judecător
	Gabriel Ciprian Ene	- magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române împotriva sentinței civile nr. 1914 din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, lipsesc recurentul-pârât Inspectoratul General al Poliției Române și intimatul-reclamant Sindicatul Polițiștilor Diamantul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul-asistent învederează că recursul a fost declarat cu respectarea termenului prevăzut de lege, fiind timbrat corespunzător. S-a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Înalta Curte constată cauza în stare de judecată și, reținând că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în temeiul dispozițiilor art. 411 alin. (1) pct. 2 Cod procedură civilă, rămâne în pronunțare asupra căii de atac promovate.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1.1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ sub nr. 1685/2/2023, reclamantul Sindicatul Polițiștilor din România Diamantul, în contradictoriu cu pârâtii Inspectoratul General al Poliției Române, a solicitat instanței ca prin hotărârea se va pronunța să dispună obligarea pârâților să declasifice Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului Județean de Politie Teleorman,

clasificat secret de serviciu, obligarea pârâtului să îi comunice copie de pe Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului Județean de Poliție Teleorman după declasificare și obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

1.2. Hotărârea instanței de fond

Prin sentința nr. 1914 din 13 decembrie 2023 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ s-au hotărât următoarele:

- s-a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Inspectoratul General al Poliției Române, lipsei de interes și excepția lipsei de obiect;

- s-a admis în parte cererea formulată de reclamantul Sindicatul Polițiștilor din România Diamantul, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul General al Poliției Române și a fost obligat pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române să declassifice Regulamentul de organizare și funcționare a Inspectoratului Județean de Poliție Teleorman;

- a fost obligat pârâtul să soluționeze punctele I și II.1 ale cererii nr. 114/03.02.2023 ;

- a respins în rest cererea de chemare în judecată.

1.3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva sentinței nr. 1914 din 13 decembrie 2023 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ a formulat recurs reclamantul Inspectoratul General al Poliției Române, invocând incidența motivelor de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5 și 8 Cod procedură civilă.

A considerat că sentința atacată este nelegală și netemeinică, fiind pronunțată ca urmare a interpretării eronate a prevederilor legale în materie și cu încălcarea normelor de drept material aplicabile speței, sens în care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și rejudecând cauza, respingerea acțiunii în integralitate, ca neîntemeiată.

În susținerea cererii de recurs, și a primului motiv de casare, recurentul-pârât a apreciat că instanța de fond a fost incompetentă material să soluționeze cererea.

În susținerea motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ., recurentul a apreciat că hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

În primul rând, se arată că acțiunea a rămas fără obiect, întrucât, ulterior introducerii acesteia, au fost efectuate demersuri concrete în vederea declassificării documentului solicitat, fiind transmisă către structurile competente propunerea de declasificare, iar procedura administrativă prevăzută de H.G. nr. 585/2002 și H.G. nr. 781/2002 a fost inițiată. Totodată, prin întâmpinare, pârâtul a comunicat reclamantului demersurile efectuate, apreciind că obligația stabilită de instanța de fond a fost îndeplinită. Se susține, de asemenea, că informațiile solicitate fuseseră comunicate reclamantului încă anterior introducerii acțiunii, astfel încât cererea ar fi fost lipsită de obiect încă de la momentul sesizării instanței.

În al doilea rând, se critică soluția instanței de fond privind respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a I.G.P.R., arătându-se că, în materia contenciosului administrativ, calitate procesuală pasivă are doar autoritatea emitentă

a actului sau cea care a refuzat soluționarea cererii. Or, Regulamentul de organizare și funcționare al I.P.J. Teleorman, precum și clasificarea acestuia la nivel „secret de serviciu”, au fost stabilite de conducătorul unității emitente, respectiv I.P.J. Teleorman, instituție cu personalitate juridică proprie, în temeiul art. 12 alin. (2) din Legea nr. 218/2002 și al art. 7, 8 și 24 din Anexa la H.G. nr. 585/2002. În consecință, competența de a decide asupra clasificării sau declasificării aparține exclusiv emitentului documentului, iar nu I.G.P.R., motiv pentru care acțiunea ar fi fost introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Pe fond, se susține că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit dispozițiile Legii nr. 182/2002 și ale H.G. nr. 585/2002, întrucât stabilirea caracterului de „secret de serviciu” și eventuala declasificare reprezintă atribuții legale ale conducătorului unității emitente, exercitate în baza unei aprecieri proprii privind necesitatea protejării informațiilor. Clasificarea documentului s-a realizat în conformitate cu lista informațiilor clasificate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne și cu standardele naționale de protecție a informațiilor clasificate, iar declasificarea nu este reglementată ca o obligație automată, ci este condiționată de aprecierea emitentului asupra subzistenței riscului de prejudiciere a intereselor protejate de lege. Totodată, se arată că, potrivit art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, informațiile clasificate sunt exceptate de la accesul liber, iar această lege vizează doar informațiile deținute de autoritatea sesizată, nu și pe cele aflate în competența exclusivă a altor entități cu personalitate juridică distinctă.

În concluzie, se solicită admiterea recursului, casarea hotărârii și, în rejudecare, respingerea acțiunii ca rămasă fără obiect sau, în subsidiar, ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, respectiv ca neîntemeiată.

1.4. Apărările formulate în cauză

În cauză intimatul Sindicatul Polițiștilor din România Diamantul nu a depus întâmpinare, însă a depus note scrise, prin care și-a exprimat poziția procesuală, solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

II. Soluția instanței de recurs

Analizând actele și lucrările dosarului, precum și sentința recurată, în raport de motivele de casare invocate, Înalta Curte constată că recursul declarat de pârâțul Inspectoratul General al Poliției Române este nefondat, pentru considerentele arătate în continuare.

Înalta Curte va soluționa, cu prioritate, criticile invocate de recurentul-pârât I.G.P.R. privitoare la excepția necompetenței materiale a instanței de fond, excepția lipsei calității procesuale pasive și excepției lipsei de obiect.

Cu privire la excepția necompetenței materiale a Curții de Apel, motiv de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 Cod proc. civ., invocată de recurent pentru prima dată în calea de atac, Înalta Curte apreciază că aceasta nu poate conduce la reformarea hotărârii instanței de fond.

Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, excepția de necompetență materială trebuie invocate în condițiile și în termenele prevăzute de lege, respectiv

în fața instanței de fond, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate. Nerespectarea acestui moment procesual atrage decăderea din dreptul de a mai invoca excepția în fața instanței de fond și la netemeinicia criticii corespunzătoare în recurs, dat fiind faptul că dispozițiile art. 488 alin.1 pct.3 C.proc.civ. sancționează hotărârile pronunțate de o instanță a cărei competență a fost discutată în condițiile și termenele legale chiar în fața acelei instanțe.

În consecință, întrucât excepția necompetenței materiale a Curții de Apel nu a fost invocată în fața instanței de fond și nici analizată de aceasta, iar recurentul o formulează pentru prima dată în recurs, instanța de control judiciar nu o poate examina.

Înalta Curte, în ceea ce privește criticile privitoare la excepția rămânerii fără obiect, reține că instanța de fond a reținut în mod corect că nu se poate vorbi despre o rămânere fără obiect a acțiunii, întrucât solicitarea reclamantului nu a fost soluționată în integralitate, iar ROF al I.P.J. Teleorman nu i-a fost comunicat nici până la momentul pronunțării hotărârii.

Argumentul recurentului-pârât, potrivit căruia inițierea unor demersuri administrative de declasificare ar echivala cu îndeplinirea obligației stabilite de instanță, este eronat.

Obiectul acțiunii nu a vizat declanșarea unei proceduri interne sau formularea unei propuneri de declasificare, ci soluționarea cererii reclamantului și comunicarea efectivă a documentului solicitat. Or, câtă vreme actul nu a fost declasificat și comunicat, interesul reclamantului subzistă, iar utilitatea practică a acțiunii este evidentă.

De asemenea, susținerea potrivit căreia informațiile ar fi fost deja comunicate anterior introducerii acțiunii este contrazisă de situația de fapt reținută de instanța de fond, care a constatat că prin adresa nr. 25732/14.02.2023 solicitarea nu a fost soluționată integral, iar ROF al I.P.J. Teleorman nu a fost comunicat.

Or, în lipsa satisfacerii efective a pretenției deduse judecății, nu poate opera excepția lipsei de obiect.

În consecință, instanța de fond a aplicat corect dispozițiile privind excepția rămânerii fără obiect, constatând că obiectul acțiunii subzistă atât timp cât documentul solicitat nu a fost pus la dispoziția reclamantului.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a I.G.P.R., instanța de fond a stabilit în mod judicios că I.G.P.R. are calitate procesuală pasivă, întrucât litigiul privește refuzul nejustificat materializat prin adresa nr. 25732/14.02.2023 emisă chiar de această autoritate.

În contencios administrativ, calitatea procesuală pasivă aparține autorității care a emis actul administrativ sau a formulat refuzul de soluționare a cererii. În speță, refuzul pretins nejustificat este cel exprimat de I.G.P.R., iar nu de I.P.J. Teleorman. Prin urmare, există identitate între pârât și autoritatea care a adoptat conduita administrativă contestată.

Susținerea recurentului potrivit căreia competența de a declassifica aparține exclusiv I.P.J. Teleorman nu este de natură să înlăture calitatea procesuală pasivă, ci vizează analiza pe fond a legalității refuzului.

Așa cum corect a reținut instanța de fond, a stabili dacă pârâtul avea sau nu competența de a soluționa cererea reclamantului reprezintă o chestiune de temeinicie a acțiunii, iar nu o condiție de exercitare a dreptului la acțiune.

Calitatea procesuală pasivă se determină prin raportare la actul sau refuzul dedus judecării, nu prin raportare la soluția pe fond a cauzei. Or, câtă vreme adresa contestată a fost emisă de I.G.P.R., această autoritate este în mod evident subiectul pasiv al raportului juridic litigios.

În consecință, instanța de fond a făcut o corectă delimitare între analiza excepției procesuale și analiza fondului, respingând în mod întemeiat excepția lipsei calității procesuale pasive.

În concluzie, argumentele invocate în recurs cu privire la rămânerea fără obiect și lipsa calității procesuale pasive nu pot fi primite, întrucât ignoră faptul că refuzul contestat aparține I.G.P.R., iar solicitarea reclamantului nu a fost nici până în prezent satisfăcută prin comunicarea documentului solicitat.

În ceea ce privește motivul prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 C.proc.civ.:

2.1. Argumente de fapt și de drept relevante

Reclamantul Sindicatul Polițiștilor din România Diamantul a investit instanța de contencios administrativ și fiscal cu o cerere prin care a solicitat obligarea pârâtului Inspectoratul General al Poliției Române (I.G.P.R.) să declassifice Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului Județean de Politie Teleorman, clasificat secret de serviciu și să îi comunice, după declassificare, o copie a acestui Regulament.

În esență, prima instanță a reținut în esență că pârâtul I.G.P.R. are competența legală de a analiza dacă Regulamentul de organizare și funcționare al I.P.J. Teleorman poate fi declassificat din perspectiva prevederilor H.G. nr. 585/2002 și că răspunsul emis de I.G.P.R. constituie un refuz nejustificat de declassificare a Regulamentului în discuție în acord cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, motiv pentru care a admis cererea formulată de reclamant.

Examinând sentința atacată prin raportare la motivul de casare invocat, astfel cum este reglementat la art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte constată că acest motiv de nelegalitate nu este incident în cauză, criticile formulate de pârâtul I.G.P.R. din această perspectivă fiind nefondate și urmează a fi analizate punctual.

Cu privire la competența I.G.P.R. de a analiza cererea de declassificare, critica recurenteii potrivit căreia nu ar avea competența de a soluționa cererea de declassificare este contrazisă de cadrul normativ aplicabil și de propria conduită administrativă.

Din economia Ordinului M.A.I. nr. 105/2013 rezultă că regulamentele unităților subordonate dobândesc forță juridică numai prin aprobarea lor de către autoritatea competentă de la eșalonul superior.

În speță, chiar recurentul a arătat că Regulamentul de organizare și funcționare al I.P.J. Teleorman a fost aprobat prin Dispoziția inspectorului general al Poliției Române nr. 29/16.02.2012.

În aceste condiții, I.P.J. Teleorman are calitatea de autor al proiectului de regulament, însă actul administrativ propriu-zis investit cu forță juridică și apt să producă efecte s-a născut prin actul de aprobare emis de I.G.P.R. Așadar, emitentul actului administrativ este autoritatea care l-a aprobat, iar nu structura care a elaborat proiectul.

Or, potrivit art. 24 din Anexa la H.G. nr. 585/2002, competența de declasificare aparține conducătorului unității care a emis actul. În raport de mecanismul de aprobare prevăzut de Ordinul nr. 105/2013 și de situația concretă a speței, I.G.P.R. este autoritatea emitentă a regulamentului și, în consecință, titulara competenței de a analiza cererea de declasificare.

Susținerea recurentului că doar I.P.J. Teleorman ar putea aprecia asupra clasificării ignoră faptul că actul nu ar fi dobândit existență juridică fără dispoziția de aprobare emisă de inspectorul general.

Emitentul actului este cel care îl investește cu forță juridică, iar competența de a interveni ulterior asupra regimului său juridic derivă din această calitate.

Mai mult, practica administrativă invocată chiar de recuerntul-pârât în sensul declasificării ROF al I.G.P.R. printr-un act aprobat la nivel superior, confirmă că autoritatea care aprobă regulamentul are aptitudinea de a dispune asupra regimului său de clasificare. Prin urmare, apărările privind lipsa competenței sunt lipsite de fundament.

În ceea ce privește existența unui refuz nejustificat, instanța de fond a constatat corect că adresa nr. 25732/14.02.2023 nu reprezintă o soluționare pe fond a cererii de declasificare, ci o evitarea a analizei efective a acesteia.

Recurentul-pârât nu a verificat îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 20 din Anexa la H.G. nr. 585/2002 privind declasificarea informațiilor, nu a realizat o evaluare concretă a riscului pe care divulgarea l-ar putea produce și nu a emis un act administrativ motivat în sensul admiterii sau respingerii cererii. Or, exercitarea competenței presupune o analiză reală și explicită, nu o simplă invocare formală a caracterului clasificat al documentului.

Controlul judiciar în materia contenciosului administrativ intervine tocmai pentru a sancționa asemenea conduite pasive sau formale.

Instanța de fond nu a substituit autoritatea administrativă în aprecierea oportunității declasificării, ci a constatat lipsa unei analize efective și a obligat pârâtul să își exercite atribuțiile legale. Această soluție respectă principiul separației funcțiilor și limitele controlului de legalitate.

În ceea ce privește solicitarea de comunicare a ROF ulterior declasificării, instanța de fond a realizat o corectă corelare între regimul informațiilor clasificate și dreptul de acces la informații de interes public.

Regulamentul solicitat rezultă din activitatea autorității pârâte și se află în sfera informațiilor de interes public, în sensul art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001.

Însă reclamantul nu a solicitat comunicarea documentului în forma sa clasificată, ci după declasificare. Prin urmare, analiza cererii întemeiate pe Legea nr. 544/2001 este subsecventă soluționării cererii de declasificare.

Recurentul-pârât nu se putea prevala de excepția prevăzută de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 fără a analiza anterior dacă sunt întrunite condițiile menținerii clasificării. A admite contrariul ar însemna ca simpla etichetare formală a unui document ca „secret de serviciu” să sustragă orice control și să paralizeze dreptul de acces la informații.

Așadar, Înalta Curte apreciază că instanța de fond a identificat corect emitentul actului administrativ, a stabilit competența acestuia de a analiza cererea de declasificare și a constatat existența unui refuz nejustificat constând în neexaminarea pe fond a solicitării.

Soluția de obligare a pârâtului la reanalizarea punctelor I și II.1 din cererea nr. 114/03.02.2023 reprezintă o aplicare corectă a dispozițiilor legale incidente și nu implică nicio încălcare a normelor de drept material.

Pentru aceste considerente, aspectele invocate de către recurentul-pârât prin cererea de recurs nu sunt de natură să conducă la reformarea hotărârii recurate, legalitatea soluției pronunțate fiind confirmată de către instanța de control judiciar, aceasta reflectând interpretarea și aplicarea corectă a prevederilor legale incidente cauzei.

2.2. Temeiul legal al soluției instanței de recurs

În temeiul dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004 coroborate cu art. 496 alin. (1) raportat la art. 488 alin. (1) pct. 5 și 8 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte urmează să respingă ca nefondat recursul formulat de Inspectoratul General al Poliției Române.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâtul Inspectoratul General al Poliției Române împotriva sentinței civile nr. 1914 din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 18 martie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Judecător,
G.A. Farmathy

Judecător,
A.I. Prisecaru

Judecător,
C.M. Voinescu

Magistrat-asistent,
G.C. Ene

